

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4543).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Sonne: Ved Lov om Navneforandring af 22. April 1904 blev der givet en let og billig Adgang til at antage Slægtsnavn ved Øvrighedsbevis, en Adgang, der skulde gælde i en 10-aarig Periode. Hensigten med denne Foranstaltning var at tilrettelægge for Befolkningen en bekvem Adgang til i stort Omfang at komme bort fra den udstrakte Benyttelse af de herhjemme gængse Familienavne. Ved Lovens Vedtagelse tænkte man sig, at en 10-aarig Periode vilde være tilstrækkelig til Gennemførelse af den ved Loven tilstræbte Navnefornyelse. I saa Henseende har imidlertid det Tidsrum, der er gaaet, ikke indfriet Forventningerne, idet det fremgaar af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at Navneforandring ved Øvrighedsbevis har fundet Sted ved Udfærdigelse af 6,000 Navnebeviser, der omfatter ca. 20,000 Personer. Tallet er her om en næsten 10-aarig Periode; Opgørelsen gælder Tiden fra den 1. Juli 1906 til afvigte Efteraar, og det vil altsaa ses, at der aarlig er udfærdiget 6—700 Øvrighedsbeviser, omfattende rigelig 2,000 Personer aarlig. Dette er jo ikke noget stort Resultat. Tager vi 3 saa almindelige Familienavne som Hansen, Jensen og Nielsen, vil det ses, at de i Københavns Vejviser optager henholdsvis 56, 49 og 50 Spalter, og da der rundt regnet er et Par Hundrede Personer anført paa hver 3 Spalter, vil det sige, at 10,000 Personer, der bærer et af disse 3 almindelige Navne, er optagne i Københavns Vejviser som Hovedpersoner. Sammenholdt dermed maa det vist erkendes, at der er en absolut Trang til Stede til vedblivende at holde Adgangen aaben til Erhvervelse af Navneforandring ved Øvrighedsbevis. Perioden udløber nu førstkomende 30. Juni, og Lovforslaget tilsigter at forlænge denne Periode med 5 Aar indtil 30. Juni 1921. Det anføres endvidere i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er ikke tilraadeligt nu at komme til en mere blivende Ordning paa Navneomraadet af den Grund, at disse Forhold maa være afpassede efter Familieretten, og i saa Henseende er der en ny Lovordning under Forberedelse.

Det er under de anførte Omstændigheder, at det foreliggende Lovforslag fremkommer med Forslag om, at den paagældende 10-Aars Periode skal forlænges med

5 Aar, og det forekommer mig, at Lovforslaget, med en Tekst af 2 Linier, maa siges at være i lige Grad betimeligt og let overskueligt. Hverken Lovforslagets Realitet eller dets Affattelse giver mig derfor Anledning til yderligere Bemærkninger. Men jeg kunde ønske i naturlig Tilknytning til det her foreliggende Lovforslag at fremføre nogle Ønsker og Henstillinger, som jeg vil tillade mig at anbefale til den højtærede Justitsministers velvillige Overvejelse.

Over de Navne, som udfærdiges henholdsvis ved Øvrighedsbevis og ved kongelig Bevilling, afgives der ved Ministeriets Foranstaltning halvaarlige Lister; i Forbindelse med de oprindelig foreliggende Lister er der nu i alt 19 saadanne Navnelister. Det er meget vanskeligt for de paagældende Øvrighedspersoner som for de private Personer, der ønsker at søge Navneforandring, at arbejde med disse 19 Lister. Fra flere Sider er det blevet mig meddelt, at der tiltrænges en Sammenarbejden af disse Lister, og fra de samme Sider er jeg blevet anmodet om at opfordre den højtærede Minister til at foranledige en saadan Sammenarbejden. Dette Ønske tillader jeg mig altsaa at forebringe, og jeg føjer til, at jeg har den Tro, at Foretagelsen af denne let gennemførlige Foranstaltning vil blive hilset med Tilfredshed fra alle Sider.

Jeg har allerede omtalt, at der udgives saadanne halvaarlige Lister fra Ministeriets Side, hvilket staar i Forbindelse med, at man fra de paagældende Øvrighedskontorer — saa vidt mig bekendt ogsaa halvaarlig — udgiver Meddelelse om, hvilke Navnebeviser de har udfærdiget. Denne Ordning betrygger jo imidlertid ikke imod, at der i det samme Halvaar, altsaa inden det paagældende Halvaars Navneliste er fremkommet, kan gives det samme Navn til forskellige Personer. Det er mig meddelt, at en Mand, som ved kongelig Bevilling havde faaet Navneforandring, har maattet finde sig i, at umiddelbart derefter en ham uvedkommende Person ved Øvrighedsbevis fik tildelt Ret til at føre det samme Navn. Dette er jo en uheldig Ordning, og det forekommer mig, at man paa en let praktisk Maade kunde komme bort derfra, hvis man ugentlig optog i Statstidenden de Navne, paa hvilke der er udfærdiget Bevis, eller som der er givet kongelig Bevilling paa. For en første umiddelbar Betragtning kunde det uægtelig synes at være noget vidtløftigt. Det vilde altsaa medføre, at man fra de respektive Politimestres Side skulde indsende Beretning, hver Gang der var udfærdiget